

kansk ledede krig mod Irak. Vi ønsker således ikke en debat om alle de forkerte begrundelser. Den har vi jo haft nogle gange, og det er vel efterhånden bredt erkendt, at en efter en er alle de centrale begrundelser for at gå i krig faldet. De var opdigtet til lejligheden.

En af de af Bushregeringens centrale begrundelser var kampen mod den internationale terror. Bushadministrationen har anvendt argumentet så ofte, at et flertal af amerikanerne stadig går rundt i den overbevisning, at Irak stod bag terrorangrebet på USA den 11. september 2001. Alle med indsigt ved vel i dag, at der før krigen ingen forbindelser var mellem det irakiske styre og international terror.

Til gengæld er terroren eksploderet efter krigens start og bliver stadig mere omfattende. Terroren rammer først og fremmest den irakiske civilbefolkning med en overdødelighed på over 100.000 efter The Lancets opgørelser. Hertil kommer 400.000 børn, der lider af kolera og andre alvorlige mavelidelser på grund af vandforsyningen, der ikke fungerer. Hertil kommer den generelle sociale situation i Irak, hvor 35-40 pct. af irakerne er arbejdsløse med de uroligheder, det giver anledning til.

Forsvarets Efterretningstjeneste pegede i sin seneste rapport på, at situationen lokalt har »karakter af guerillakrig«, og at:

»Motiverne for deltagelse i modstandskampen skal bl.a. findes i frustration over økonomisk ruin, ønske om blodhævn efter nære familiemedlemmers død, eller irakisk/arabisk nationalisme, ... I de områder i det centrale Irak, hvor modstanden er stærkest, bakkes modstandsgrupperne op af lokalbefolkningen.«

Terroren vokser i Irak uge for uge, måned for måned, dag for dag. Derudover vokser modsætningsforholdet mellem befolkningerne i de arabiske lande og de vestlige landes regeringer til et punkt, der må bekymre enhver, der er optaget af at bygge bro over spændinger og modsætninger.

Vi er spændt på at høre regeringens vurdering af spørgsmålet, om krigen mod Irak efter regeringens opfattelse har formindsket terrortruslen, og ikke mindst den sidste del af forespørgslen, hvor vi beder regeringen overveje andre strategier i kampen mod terror eller det, som i dag i en rapport fra World Watch Institute bliver kaldt kampen mod ondskabens akse, nemlig fattigdom, sygdom og dårligt miljø.

Kl. 10.05

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Vi har jo efterhånden drøftet Irak og terrorisme adskillige gange, og jeg har svaret på mange spørgsmål både mundtligt og skriftligt.

Lad mig starte med at slå en ting fast: Den militære aktion i marts 2003 var ikke begrundet i kampen mod terrorisme. Regeringen støttede den militære aktion mod Irak på grund af landets manglende samarbejde med FN. Den centrale begrundelse var, at Saddam Hussein ikke ville benytte sig af den sidste chance, som et enigt Sikkerhedsråd havde givet ham, til at samarbejde øjeblikkeligt, aktivt og betingelsesløst med FN. Det har vi drøftet mange gange før her i salen.

Irak er i gang med at omskabe sig fra et diktatur til et frit og moderne demokrati. Den politiske proces er fastlagt i Sikkerhedsrådets resolution 1546, en proces, der bliver støttet af hele det internationale samfund. Næste milepæl er afholdelsen af valg. Det vil ske om 18 dage, og det er i sig selv en kæmpe bedrift, at Irak mindre end > 2 år efter Saddam Husseins fald er i stand til at afholde valg.

Det største problem, vi står over for, er sikkerhedssituationen i Irak. Det er en situation, der giver anledning til dyb bekymring, og det skyldes ikke mindst de forfærdelige anslag fra terrorister, som ikke ønsker et frit og demokratisk Irak. Terroristerne, hvad enten det er elementer fra Saddam Husseins faldne regime eller elementer forbundet med Al-Qaeda, skyr ingen midler. De bruger bilbomber, civile bliver angrebet, nødhjælpsarbejdere bliver kidnappet og henrettet, nogle af dem er formodentlig blevet henrettet i de torturkamre, som koalitionsstyrkerne har fundet i Falluja, ja, selv neutrale organisationer som FN og Røde Kors bliver angrebet.

Det er klart, at disse anslag har vanskeliggjort den politiske proces og har vanskeliggjort genopbygningen. De har også besværliggjort forbedelsen og gennemførelsen af valget, men valget skal holdes, processen er i gang.

Regeringens strategi for bekæmpelse af terrorisme er klar. Den er udførligt beskrevet i regeringens redegørelse om indsatsen mod terrorisme fra juni 2004. Her fremgår de tre overordnede målsætninger for vor nationale og internationale indsats:

For det første bliver der sat ind over for terrorisme her og nu. Vi skal bekæmpe konkrete ter-